

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET
SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN

Joe Borg

(Fiske och sjöfart)

Del B – Särskilda frågor

1. Fortsatt arbete för att reformera den gemensamma fiskeripolitiken

1.1 Vilka är dina prioriteringar avseende den gemensamma fiskeripolitiken för de kommande fem åren och hur föreslår du att de skall uppnås?

Som kommissionsledamot skulle mina prioriteringar för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) för de kommande fem åren både vara att främja och garantera ett hållbart fiske och att särskilt uppmärksamma yrkesfiskarnas, deras samhällens och andra intressenters problem och särskilda förhållanden genom förbättrad dialog och partnerskap.

Att garantera och främja ett hållbart fiske är ett centralt mål utan vilket ingen fiskeripolitik som verkar för näringens bästa på lång sikt kan utvecklas. Min målsättning är att uppnå ett hållbart fiske genom att införa långsiktiga åtgärder för förvaltning av fiskbestånd, åtföljda av förstärkta verktyg för kontroll och tillämpning. Gemenskapens nya kontrollorgan för fiske bör i detta sammanhang spela en nyckelroll. Detta kommer även att ge fiskenäringen mer planeringssäkerhet vilket är viktigt för alla ekonomiska operatörer. Utanför gemenskapen skall vi eftersträva genomförandet av det nya synsättet med avtal om fiskepartnerskap enligt vad som fastställdes i rådets slutsatser av den 19 juli 2004.

Målet med ett hållbart fiske måste gå hand i hand med ett åtagande för att främja sektorns välbefinnande i ljuset av de sociala och ekonomiska utmaningar den står inför. Jag är övertygad om att våra mål inte kan uppnås om vi inte aktivt engagerar yrkesfiskarna och andra berörda parter och förstår och försöker lösa deras bekymmer. Jag ser fram emot möjligheten att föra en öppen och konstruktiv dialog med alla berörda intressenter i de nyligen inrättade regionala rådgivande nämnderna. Mina kollegor och jag kommer att lägga ner all den tid och energi som behövs för att bidra till att göra dessa nämnder framgångsrika. Parallellt skall vi fortsätta att ge strukturstöd för att hjälpa fiskenäringen att anpassa sig till kommande utmaningar och att bidra till utvecklingen av små kustsamhällen. Jag kommer i högsta grad att verka för att den framtida Europeiska fiskefonden utnyttjas på bästa sätt för detta ändamål.

Jag kommer att verka för att dessa insatser genomförs stegvis inom ramen för EU:s sjöfartspolitik som kommer att utgöra ramen för den hållbara utvecklingen av alla sjöbaserade verksamheter och resurser. En sådan politik bör också omfatta aspekter som miljö, transporter, energi, forskning, turism och regionalpolitik. Jag avser att tillsammans med mina kollegor i kommissionen genomföra ett brett offentligt samråd med alla berörda parter för att identifiera nyckelfrågorna i den hållbara utvecklingen av sjöverksamhet och för att skapa ett brett samförstånd om de principer som bör ligga till grund för denna utveckling. Detta bör utgöra grunden för en sjöfartspolitik som kommer att vidareutvecklas under de kommande åren.

1.2 Hur ser du på framtiden för TAC- och kvotsystemet?

TAC- (total tillåten fångstmängd) och kvotsystemet, som grundar sig på principen om relativ stabilitet, är den gemensamma fiskeripolitikens främsta förvaltningsinstrument.

Det gör det möjligt att fördela andelar av gemenskapens fiskeresurser till medlemsstaterna på grundval av stabila och förutsebara indikatorer och kan underlätta kontrollen av de övergripande fångstnivåerna genom decentraliserad övervakning i varje medlemsstat.

Systemet har emellertid vissa brister. Kortsiktiga TAC-beslut för individuella fiskbestånd speglar dåligt den situation som gäller för ett blandat fiske. Rådets tendens att fastställa nivån på vissa TACs alltför högt, och ineffektiv kontroll av efterlevnaden i vissa medlemsstater minskar också avsevärt detta förvaltningsinstruments effektivitet för en rad arter.

Av dessa skäl stärks nu TAC- och kvotsystemet genom långsiktiga återhämtnings- och förvaltningsplaner, och i vissa fall även direktkontroller av fiskeansträngningen. I framtiden kommer TAC- och kvotsystemet att tillämpas inom ramen för långsiktiga förvaltningsplaner som är inriktade på fisket (således berör de flera arter) och inte på enskilda fiskbestånd. Detta borde leda till större möjligheter att förutse bestånd och fångster, vilket kommer att gynna yrkesfiskarna och konsumenterna.

TAC- och kvotsystemet kommer att vara det främsta förvaltningsverktyget inom överskådlig framtid. Tillsammans med medlemsstaterna, parlamentet och intressenter vill dock kommissionen undersöka möjligheten att ta fram alternativa eller kompletterande förvaltningssystem, såsom större användning av direktförvaltning av fiskeansträngningen eller införandet av överlåtbara fiskerättigheter. Det är för tidigt att säga om det kommer att vara möjligt att ändra det nuvarande systemet.

2. Den gemensamma fiskeripolitiken och dess effekt på fiskare och konsumenter

2.1 Hur avser du att förena fiskarnas och fiskerinäringens socioekonomiska intressen med konsumenternas intressen?

Jag anser att yrkesfiskarnas och konsumenternas grundläggande intressen är sammanlänkade. Konsumenterna vill äta mer fisk eftersom det är bevisat att fisk är sund mat av hög kvalitet och yrkesfiskarna skulle vilja kunna tillfredsställa denna efterfrågan.

Vi får dock inte glömma att fiskmarknaden har blivit en global marknad och att konkurrens från import från tredje land också påverkar EU-marknaden. Ett bra bevarande av fiskbestånden är det enda sättet att garantera att ett långsiktigt, rikligt och förutsebart utbud av fisk kan säljas till konsumenterna till rimliga priser. Mindre bestånd innebär större insatser per fångstenhet för yrkesfiskarna, och högre priser för konsumenterna.

2.2 Hur anser du att fiskerinäringens långsiktiga intressen bör utvecklas?

I fiskerinäringens långsiktiga intresse måste de fiskbestånd den är beroende av vara i gott skick och så förbli.

Jag är säker på att EU:s fiskerinäring är redo att samarbeta med fiskeförvaltare för att finna det bästa sättet att minska fisketrycket, stödja fiskesamhällen som måste hantera minskade fiskemöjligheter, öka storleken på och tillgången till fiskbestånd och därmed även öka fiskeverksamhetens ekonomiska hållbarhet.

Från vår sida skall vi göra allt som står i vår makt för att engagera intressenterna på ett mer meningsfullt sätt och att dela ansvaret för att garantera ett hållbart fiske med dem. Om vi förvaltar vårt fiske väl, i synnerhet genom att skapa ett bättre förhållande mellan fiskeverksamhet och tillgängliga fiskeresurser, kan detta vara en ”win-win”-situation för både fiskbestånd och fiskare.

2.3 Vad anser du om framtiden för beredningsindustrin?

Beredningsindustrin står inför stora framtida utmaningar eftersom gemenskapsföretagen måste bemöta en ökande konkurrens från import från länder utanför EU som en följd av den internationella handelns liberalisering. Industrin är också begränsad av ett bindande regelverk, i synnerhet när det gäller miljö och arbetsförhållanden.

Sektorn har en del betydelsefulla konkurrensfördelar som bör utvecklas ytterligare, såsom innovationsförmågan både när det gäller produkter och processer, och en starkt förmåga att bemöta konsumenternas krav på högre produktsäkerhets- och produktkvalitetsnivåer. Som ett exempel kan man nämna att den beredda fisk som tidigare erbjöds var begränsad till färska eller frysta fiskfiléer och konserverad fisk i traditionella såser, medan beredningsindustrin under de senaste åren ständigt har lanserat nyskapande produkter på marknaden, såsom färdiglagade fiskrätter. Inom ramen för EU:s framtida sjöfartspolitik avser jag att tillsammans med de kommissionsledamöter som är ansvariga för vetenskap och forskning samt näringsliv och industri att titta på hur man kan stödja sektorns ansträngningar för att uppnå högre konkurrenskraft.

Jag tror att de mindre och mer traditionella företagen i sektorn, som ofta är belägna i avlägsna områden och beroende av lokala landningar, har potential att förbli konkurrenskraftiga om de inriktar sina insatser på modernisering och utveckling av högkvalitativa produkter för nischmarknader. Det är också mer sannolikt att dessa företag kommer att bidra till bevarandeinsatserna och till en ökning av sysselsättningen i fiskerinäringen. Av dessa skäl kommer den framtida Europeiska fiskefonden att erbjuda stöd inom ramen för kustutvecklingsstrategierna eller till mikroföretag och små och medelstora företag, i synnerhet när dessa företags investeringar kommer att bidra till en förbättrad användning av dåligt utnyttjade arter och biprodukter från fisket, eller kommer att tillämpa nya tekniker.

2.4 Hur kommer du att gå tillväga för att bevara fiskarter som hotas av ett intensivt fiske som inte respekterar de naturliga cyklerna och miljön?

I samband med den nyligen genomförda reformen av den gemensamma fiskeripolitiken lade kommissionen särskilt tonvikt vid denna fråga. Återhämtningsplaner är det viktigaste instrumentet för att hantera situationen i bestånd som är allvarligt utfiskade på grund av överfiske. Rådet har antagit återhämtningsplaner för torsk och nordkummel och ytterligare två återhämtningsplaner (en för floridabrosme och havskräfta och en för tunga i Biscayabukten och västra Engelska kanalen) har föreslagits av kommissionen, och andra kommer att föreslås inom kort.

Återhämtningsplaner är integrerade instrument som inte bara omfattar bestämmelser för fastställande av årliga TACs, utan även direktförvaltning av fiskeansträngningen och förstärkta kontrollåtgärder. Det krävs ett sådant integrerat tillvägagångssätt för att minska ett alltför stort tryck från fisket. Detta kommer ofrånkomligen att innebära en minskning av fiskeverksamheten på kort sikt för att skydda fisket på längre sikt. Mot bakgrund av detta anser jag att det är ett mycket relevant förslag som har lagts fram som en del av den framtida Europeiska fiskefonden om att medlemsstaterna är skyldiga att komplettera sitt genomförande av återhämtningsplanerna med lämpliga socioekonomiska åtgärder för att mildra en del av de svårigheter som uppstår i sådana situationer. I konvergensområdena kan 85 procent av finansieringen för socioekonomiska åtgärder täckas genom den nya fonden och medlemsstaterna behöver således bara lägga till 15 procent från sin nationella budget. Utanför konvergensområdena kan medlemsstaterna antingen utnyttja EU-finansiering (upp till 65 %) eller uteslutande finansiera åtgärderna med nationella medel.

Dessutom har kommissionen och rådet åtagit sig att utveckla miljövänliga fiskemetoder som kommer att göra fisket mindre skadligt för den marina miljön, antingen det rör sig om bifångster eller känsliga livsmiljöer.

De åtgärder som krävs för att garantera resursernas bevarande kan naturligtvis skapa svårigheter för vissa fiskare på grund av åtgärdernas ekonomiska effekter på kort sikt. Vi måste i samarbete med dessa samhällen och medlemsstaterna göra allt som står i vår makt för att mildra dessa svårigheter i full vetskap om att konsekvenserna kommer att bli ännu mycket värre om vi inte gör något. Historien ger sakliga exempel på de motbjudande ekonomiska och sociala konsekvenser för fiskesamhällen som har uppstått när fiskbestånd kollapsat i andra delar av världen, såsom kollapsen av torskfisket vid Grand Banks.

3. Övervakning, kontroll och tillämpning

3.1 Hur skulle du gå tillväga för att ytterligare stärka kontrollen och regeltillämpningen i syfte att uppnå lika villkor för alla aktörer i hela unionen?

En av mina främsta prioriteringar kommer att vara att göra kontrollen och tillämpningen av bestämmelserna i GFP mer effektiv och enhetlig, eftersom en korrekt tillämpning av dessa åtgärder är nyckeln till deras framgång. I detta avseende är det förstås medlemsstaterna som har det främsta ansvaret för kontroll, övervakning och inspektion.

Jag avser att uppmuntra och stödja medlemsstaternas fiskekontrollmyndigheter i deras strävanden efter att samordna kontroll- och tillämpningsåtgärder och göra dem mer enhetliga. I detta syfte kommer jag även att starkt stödja utvecklingen av gemenskapens kontrollmyndighet för fiske.

Jag kommer också att se till att varje medlemsstat inrättar en myndighet för att samordna, samla in och kontrollera information om fiskeverksamhet samt för att rapportera till och samarbeta med kommissionen. För att stärka medlemsstaternas förmåga att kontrollera fisket avser jag att lägga fram förslag om system för lägesbestämning av fartyg (VDS) och elektroniska loggböcker. VDS-systemet kommer att utnyttja ny teknologi som inte är beroende av att svarta lådor installeras i fartygen och kommer därför att stärka kontrollernas effektivitet.

3.2 Hur föreslår du att gemenskapens nyligen inrättade kontrollorgan för fiske skall utvecklas?

Jag tror att inrättandet av kontrollorganet väsentligen kommer att bidra till en mer enhetlig och effektiv tillämpning av bestämmelserna och påskynda uppkomsten av lika kontrollvillkor. Kommissionens förslag granskas nu av Europaparlamentet och rådet och jag skulle vilja uppmana parlamentet att ge förslaget sitt starkaste stöd. Från vår sida kommer vi att lyssna särskilt uppmärksamt på era åsikter och förslag.

Jag hoppas att nödvändiga beslut kommer att fattas så att kontrollorganet kan inleda sitt arbete i början av 2006, och jag kommer i nära samarbete med rådet och parlamentet att verka för att det kan inleda sin verksamhet snabbt och effektivt.

Avsikten är att kontrollorganet skall organisera den gemensamma användningen av kontroll- och inspektionsåtgärderna i medlemsstaterna enligt en EU-strategi. Det är meningen att kontrollorganet och berörda medlemsstater skall komma överens om gemensamma användningsplaner på grundval av framtagna kriterier, riktmärken, prioriteringar och gemensamma inspektionsförfaranden. Kontrollorganet skulle få hjälp i sitt arbete av ett EU-center för övervakning av fiske som använder sig av tekniker för satellitspårning för att tillhandahålla information om var EU:s fiskefartyg befinner sig och hur de rör sig.

Det föreslås att kontrollorganet skall hjälpa medlemsstaterna att fullfölja sina skyldigheter både i gemenskapsvatten och enligt bilaterala fiskeavtal. Kontrollorganet skulle även verka på öppet hav enligt internationella kontroll- och inspektionsordningar som man kommit överens om inom olika regionala fiskeorganisationer såsom Organisationen för fisket i nordvästra Atlanten (NAFO).

Kontrollorganet kan också erbjuda en rad olika tjänster till medlemsstaterna, t.ex. att chartra och bemanna inspektionsfartyg eller anställa observatörer ombord på fiskefartyg. Användarna skulle själva betala för dessa tjänster.

4. Kustnära fiske

4.1 Vilken vikt lägger du vid den negativa sociala och ekonomiska inverkan som EU:s lagstiftning, som i första hand är avsedd för djuphavsfiske, har på fiskare som bedriver kustnära fiske? Hur föreslår du att man skall gå tillväga för att komma tillrätta med dessa problem?

Jag lägger stor vikt vid fiskeförvaltningsåtgärdernas effekter för yrkesfiskarna.

Som ni vet omfattar den gemensamma fiskeripolitiken hela gemenskapsflottan, oberoende av var fartygen fiskar – i kustområden, till havs eller utanför gemenskapen. Bevarandeåtgärder vidtas på gemenskapsnivå för att skydda vissa arter och är därför tillämpliga på alla fartyg och allt fiske som är inriktat på dessa arter.

Småskaliga fiskare måste integreras i EU:s fiskeförvaltning eftersom deras verksamhet inom fisket efter vissa arter kan utgöra en betydande del av totala fångster och den ofta sker i fiskevatten som är viktiga för fiskbeståndens reproduktion.

EU:s lagstiftning erkänner emellertid småskaliga fiskares särskilda status på många sätt och undantar mindre fartyg från vissa skyldigheter (såsom kontroller av fiskeansträngningen). Mindre fartyg drar också fördel av det begränsade tillträdet inom området 12 sjömil från kusten. Alltid när en åtgärd utformas tas det hänsyn till fiskeförvaltningsåtgärdernas effekter för yrkesfiskarna. Som ni vet finns stöd att tillgå inom ramen för Fonden för fiskets utveckling (FFU) för att t.ex. kompensera för förlorade fiskemöjligheter på kort sikt eller för fiskare som vill byta inriktning på sin verksamhet. Med hänvisning till den framtida Europeiska fiskefonden har kommissionen föreslagit att anpassningen av fiskeansträngningen automatiskt skall vara kopplad till socioekonomiska åtgärder. Enligt detta förslag skulle medlemsstaterna vara tvungna att inkludera socioekonomiska åtgärder i de nationella planer som följer anpassningen av fiskeansträngningen. Det förutses också en högre andel EU-stöd till småskaligt fiske.

Utöver detta kommer jag emellertid att fästa särskild uppmärksamhet vid det småskaliga fiskets särdrag och behov.

4.2 Vad kommer du att göra för skydda det fiske som bedrivs av små fartyg som garanterar leveranserna av färska kvalitetsprodukter till konsumenterna?

Precis som jag sa i mitt svar på föregående fråga kan småskaliga fiskefartyg inte undantas från bevarandeåtgärder, men jag kommer att fortsätta att undersöka möjligheter att ta hänsyn till det småskaliga fiskets särdrag och behov. Medlemsstaterna å sin sida skulle t.ex. kunna ge särskilt ekonomiskt skydd till det småskaliga fisket genom att tilldela det en större andel av de nationella kvoterna.

Den småskaliga kustfiskeflottan omfattas för närvarande inom ramen för FFU-programmen av vissa särskilda åtgärder med tillgängligt stöd för gemenskapsprojekt eller kollektivprojekt som syftar till att förbättra hygien, säkerheten och arbetsförhållandena ombord, införa mer selektiva fisketekniker eller förbättra organisationen av produktionskedjan i syfte att öka produkternas mervärde. Det föreslås att denna särbehandling skall utvidgas ytterligare i Europeiska

fiskefonden 2007–2013 genom att öka antalet stödberättigade åtgärder och bevilja högre nivåer för gemenskapsfinansiering av projekt som är inriktade på detta viktiga segment av gemenskapsflottan. Vi har också en prioriterad handlingslinje (nr 4) som helt är ägnad hållbar utveckling av kustområden. Stödet för en diversifiering av den ekonomiska verksamheten och en förbättring av kustmiljön kommer att bidra till att upprätthålla den ekonomiska och sociala välfärden i kustnära fiskesamhällen och understödja deras verksamhet.

Ett viktigt syfte med den gemensamma fiskeripolitiken är dessutom att garantera produktkvalitet och tillmötesgå konsumenternas val. Gemenskapsbestämmelser fastställer en rad åtgärder för att uppfylla detta mål, kompletterade av finansiella incitament (genom FFU och Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket) till olika operatörer för att förbättra hygien och främja produktkvaliteten. Detta tillvägagångssätt gäller för alla produkter oberoende av vilka fartyg eller vilket fiske som berörs.

5. Regionala rådgivande nämnder och förvaltningen av bestånd

5.1 Regionala rådgivande nämnder är en av höjdpunkterna i reformen av den gemensamma fiskeripolitiken och dessa kommer att engageras i stor utsträckning i förvaltningen av bestånden. Med tanke på de meningsskiljaktigheter som ofta råder mellan forskare och näringen, hur ser du på dessa nämnders roll i denna viktiga fråga?

Jag är engagerad i frågan om att stärka dialogen mellan forskare och fiskare. Behovet att förbättra denna dialog var en av de faktorer som i första hand låg bakom det ursprungliga förslaget om att inrätta regionala rådgivande nämnder. Eftersom GFP:s förvaltningsåtgärder grundar sig på vetenskapliga utlåtanden är det mycket viktigt att yrkesfiskarna litar på de uppgifter och analyser som ligger till grund för dem. Enligt rådets beslut om inrättande av de regionala rådgivande nämnderna skall forskare inbjudas att delta som tekniska experter i dessa nämnders arbete. De regionala rådgivande nämnderna kommer därför att fungera som en permanent struktur där näringen och forskare kan utbyta idéer och förslag för att förbättra kvaliteten på de vetenskapliga utlåtandena.

Denna dialog kommer att göra det möjligt för bägge sidor att klargöra sina behov (exempelvis bättre uppgifter för forskare och tydligare vetenskapliga utlåtanden för fiskenäringen). En öppnare dialog mellan forskare och intressenter i de regionala rådgivande nämnderna borde få stora effekter på GFP och bidra till dess framgång. Vi kommer noggrant att följa utvecklingen av de regionala rådgivande nämndernas verksamhet för att stödja denna process.

5.2 Vilken roll kommer att innehas av Rådgivande kommittén för fiskerinäringen?

Rådgivande kommittén för fiskerinäringen (ACFA) kommer att fortsätta att spela en viktig roll för samråden på gemenskapsnivå genom att bistå kommissionen med råd i frågor som rör GFP. De regionala rådgivande nämnderna å andra sidan kommer att fokusera på fiskeförvaltningen inom det område de täcker. De regionala rådgivande nämnderna och ACFA kommer därför att verka på olika men kompletterande nivåer: de rådgivande nämnderna koncentrerar sig på bevarande- och fiskeförvaltningsfrågor på regional nivå och ACFA, bestående av företrädare för

europiska intresseorganisationer, tillhandahåller råd om GFP och andra frågor med anknytning till fiske och vattenbruk med ett EU-perspektiv. En ACFA-representant kan delta som aktiv observatör i alla möten i de regionala rådgivande nämnderna.

Dessutom kommer de regionala rådgivande nämnderna att skicka sina årliga rapporter till ACFA samtidigt som de skickar dem till kommissionen och berörda medlemsstater.

5.3 Känner du till parlamentets betänkande om regionala rådgivande nämnder och är du beredd att genomföra rekommendationerna i detta betänkande?

Många av Europaparlamentets rekommendationer som understödde inrättandet av regionala rådgivande nämnder speglades i rådets slutliga beslut om inrättande av de regionala rådgivande nämnderna, däribland två nyckelelement:

- tillägget av en sjunde regional rådgivande nämnd utöver de som föreslogs från början, för att täcka fartyg som fiskar i avlägsna fiskevatten,
- en avsevärd ökning av det finansiella stödet till de regionala rådgivande nämnderna i deras inledningsfas; även om denna ökning inte är lika stor som parlamentet skulle ha önskat innebär den ändå en fördubbling av det belopp som kommissionen inledningsvis föreslog och den kommer att räcka för en längre period.

I Europaparlamentets betänkande efterlystes det även att de regionala rådgivande nämnderna skulle få en betydande förvaltningsroll. Kommissionen kunde inte acceptera detta eftersom fiskeförvaltningen måste vara förenlig med fördragets rättsliga och institutionella ram. Nämndernas huvudsakliga uppgift kommer att vara att ge kommissionen och berörda medlemsstater rekommendationer om fiskeförvaltningen i de havsområden eller fiskezoner de omfattar.

Jag kommer att se till att kommissionen noggrant efterkommer rekommendationerna från de regionala rådgivande nämnderna. Om nämnderna visar sig vara effektiva är jag säker på att de kommer att ha stor inverkan på GFP-processen. De kommer att ses över efter tre år.

6. Externa aspekter

EU är en stor importör av fiskprodukter och har även en fiskeflotta som fiskar långt utanför EU och som sysselsätter tusentals människor och verkar över hela världen.

6.1 Ser du någon framtid för internationella fiskeavtal, som i dagsläget grundar sig på partnerskap?

Mina första erfarenheter sedan jag blev kommissionsledamot i maj i år har gjort att jag har kunnat studera EU:s utvecklingspolitik på nära håll och vid den förra utfrågningen i april inför Europaparlamentet uttryckte jag mitt stöd för fiskepartnerskapsavtal.

I egenskap av kommissionsledamot för fiske och sjöfart skulle jag vilja stärka samstämmigheten mellan fiskeripolitiken och annan EU-politik, i synnerhet utvecklingspolitiken, och verka i nära samarbete med alla berörda parter för att garantera att detta partnerskapsgrundade tillvägagångssätt lyckas.

Det råder ingen tvekan om att tiden för de fiskeavtal som byggde på idén om att ”betala, fiska och ge sig av” nu är över. Dessa bilaterala avtal måste nu i stället bygga på partnerskap.

Rådets slutsatser från 2004 om fiskepartnerskapsavtal utgör grunden för förvaltningen av våra fiskeförbindelser, särskilt med utvecklingsländer, och detta tillvägagångssätt har fått parlamentets fulla stöd. Jag kommer att verka för att det tillämpas fullt ut. Kommissionen har redan vidtagit steg för att genomföra detta tillvägagångssätt, i synnerhet genom att beställa förhandsutvärderingar och konsekvensbedömningar av varje fiskeavtal. Den har också etablerat en grupp med representanter för olika avdelningar med syftet att bättre samordna förhandlingarna om och genomförandet av fiskeavtalen med våra utvecklingsprogram i de berörda länderna.

Detta tillvägagångssätt kommer att garantera hållbar fiskeverksamhet eftersom det uppfyller vårt dubbla mål att upprätthålla traditionell fiskeverksamhet och garantera sysselsättning i Europeiska unionen, samtidigt som vi bidrar till hållbar utveckling och minskning av fattigdomen i partnerländerna.

6.2 Hur skulle du förbättra Europaparlamentets roll i förhandlingarna om fiskeavtal?

Enligt ramavtalet mellan kommissionen och Europaparlamentet, vilket jag till fullo stödjer, främjar kommissionen deltagandet av ledamöter av Europaparlamentet som observatörer i gemenskapsdelegationer som förhandlar multilaterala avtal, under förutsättning att ledamöterna inte deltar direkt i själva förhandlingarna. Jag välkomnar varmt det faktum att det tack vare det utmärkta samarbetet mellan våra institutioner har varit möjligt för ledamöter av Europaparlamentet att under den innevarande kommissionens mandatperiod delta som observatörer i gemenskapsdelegationerna i fiskesektorn, och det är min fasta avsikt att främja och ytterligare försöka stärka detta nära och givande samarbete med parlamentet.

Jag tar på mig att till fullo respektera de nuvarande bestämmelserna i ramavtalet enligt vilka parlamentsobservatörerna under mötena hålls regelbundet informerade om framstegen i förhandlingarna, och att förbättra samarbetet med dessa observatörer när så är möjligt inom ramen för den nuvarande institutionella strukturen. Jag skulle verkligen stödja en standpunkt från den nya kommissionen som underlättade informationsflödet mellan parlamentsobservatörerna och den officiella EU-delegationen.

6.3 Hur skulle du förbättra EU:s roll i de internationella regionala fiskeorganisationerna?

Genom vårt engagemang i regionala fiskeorganisationer avser jag att med kraft eftersträva en hållbar förvaltning av fiskeresurserna i alla områden där vi har fiskeintressen.

EU är redan mycket aktivt på den internationella arenan med att fastställa förvaltnings- och bevarandebestämmelser för fiske och bekämpa illegal fiskeverksamhet på öppet hav. Det spelar

också en viktig roll i de tolv regionala fiskeorganisationer det är medlem i. EU är också aktivt engagerat i dessa organisationers forskningsarbete, i första hand genom finansieringen av denna forskningsverksamhet. Vi är därför i stånd att främja ett gemensamt globalt tillvägagångssätt för de flesta nyckelfrågor i fiskelagstiftningen.

I enlighet med New York-avtalet om långvandrande fiskbestånd deltar EU i inrättandet av nya regionala fiskeorganisationer för att stärka det multilaterala samarbetet för förvaltning och bevarande av fiskbestånd.

Jag kommer att ta upp denna fråga i syfte att garantera maximalt EU-engagemang i regionala fiskeorganisationer och effektivt skydd och främjande av EU:s intressen.

6.4 Vilken är fiskerinäringens roll i förhandlingarna om fiskeavtal?

Det är klart att fiskare och andra intressenter måste delta mer i GFP-processen. Detta är i själva verket en av GFP-reformens pelare. Det är därför viktigt att aktuella intressenter hörs före och under förhandlingarna om fiskepartnerskapsavtal.

Det nya tillvägagångssätt som bygger på partnerskapsavtal kräver en närmare dialog med berörda parter i förhandlingarna om sådana avtal. Kommissionen kommer att fortsätta att ta sitt ansvar för sådana förhandlingar enligt rådets mandat och underställt parlamentets yttrande, i fullt samarbete och samråd med intressenterna. Jag kommer naturligtvis att stödja en breddad dialog med berörda parter under förhandlingarna om dessa avtal.

Vi tar redan hänsyn till yttranden eller utlåtanden från berörda parter genom befintliga kanaler som Rådgivande kommittén för fiskerinäringen och de ad hoc-möten som sammankallas av kommissionen med aktuella parter från berörda fiskesektorer, t.ex. tropisk tonfisk, småskaligt demersalt och pelagiskt fiske. Dessutom kommer inrättandet av en regional rådgivande nämnd för fartyg i avlägsna fiskevatten att skapa en möjlighet att genomföra ett djupare och mer regelbundet samråd om dessa frågor.

6.5 Vem borde bära ansvaret för finansieringen av fiskeavtal?

Rådet ställde sig bakom kommissionens meddelande om att det finansiella bidrag som tas ur avdelningen för den gemensamma fiskeripolitiken i gemenskapens budget, enligt det partnerskapsbaserade tillvägagångssättet måste bidra till att ett ansvarstagande och hållbart fiske upprätthålls i vattnen i det berörda landet, i båda parterns intresse. Gemenskapens budget bör också täcka utgifterna för uppföljning och utvärdering av avtalet i fråga. Enligt rådets slutsatser om kommissionens meddelande bör nivån på de avgifter som gemenskapens fartygsägare betalar för sin fiskeverksamhet vara rimliga, balanserade och icke-diskriminerande.

Vi måste därför arbeta aktivt med tredje land för att nå en balans mellan dessa element som är rättvis för alla berörda parter och som tar vederbörlig hänsyn till samtliga inblandade parter intressen.

7. Vattenbrukets roll inom den gemensamma fiskeripolitiken

Vattenbruket har snabbt expanderat i världen och i Europeiska unionen. Det utgör ett viktigt svar på en ökande efterfrågan på fisk och bidrar i allt större utsträckning till att bevara och skapa sysselsättning i inlands- och kustområden. Vilken typ av strategi för en hållbar utveckling av vattenbruket i EU skulle du införa för att skapa varaktig sysselsättning och främja en miljövänlig näring?

Jag anser att vattenbrukets framgång är beroende av näringens förmåga att vara ekonomiskt konkurrenskraftig och självförsörjande. Detta innebär att vattenbruket måste styras av marknaden. Endast produkter med goda marknadsutsikter bör utvecklas. Unionens vattenbruk måste dock även hantera vissa utmaningar, i första hand när det gäller miljöeffekter, hälsoskydds krav och marknadsinstabilitet. Det huvudsakliga syftet med den strategi som kommissionen antog 2002 var att hjälpa näringen att möta dessa utmaningar.

Strategin började genomföras 2003 och 2004 införlivades den med parlamentets stöd i lagstiftningen genom en ändring av FFU-förordningen.

De åtgärder jag avser att främja framöver är bl.a. följande:

- Godkännande och genomförande av den nya Europeiska fiskefonden, som koncentrerar det finansiella stödet till vattenbruk på mikroföretag och små och medelstora företag samt miljövänliga odlingstekniker.
- Uppdatering av djurhälsolagstiftningen och utveckling av särskilda bestämmelser om organiskt vattenbruk.
- Bestämmelser för att minska vattenbrukets negativa miljöeffekter och riktlinjer för särskilda miljökonsekvensbedömningar.
- Undersökning av möjligheten att ta fram särskilda kriterier för odlad fisks välfärd.

Jag anser också att forskningen om vattenbruk bör stärkas. Stöd för EU-omfattande vattenbruksforskning omfattas av EU:s forskningsfinansieringsordning och bör utvidgas i det framtida sjunde ramprogrammet, samtidigt som den framtida Europeiska fiskefonden kommer att fortsätta att ge stort stöd till pilot- och demonstrationsprojekt.

8. Säkerhet till havs för fiskefartyg

Vilka initiativ skulle kommissionen kunna ta under parlamentets kommande valperiod för att stärka säkerheten för dem som är verksamma inom fisket?

Jag fäster stor vikt vid säkerheten ombord på fiskefartyg. Tillsammans med mina kollegor i kommissionen kommer jag att arbeta för att främja samarbete mellan kommissionen och rådet, medlemsstaterna och internationella organisationer såsom Internationella arbetsorganisationen för att förbättra dagens situation. Samtidigt har även medlemsstaterna en viktig roll att spela eftersom det är de som i första hand är ansvariga för att genomföra gemenskapens lagstiftning och internationella konventioner samt för att bevilja tillstånd och säkerhetsintyg för att därmed garantera att fiskefartygen uppfyller säkerhetsnormerna.

Säkerhetsaspekterna betonas särskilt i gemenskapslagstiftningen genom två direktiv som är tillämpliga på sjöfartssektorn och som rör säkerhet och arbetsförhållanden.

Den gemensamma fiskeripolitikens grundförordning innehåller skärpta säkerhetsbestämmelser. Den ger fartygsägarna möjlighet att öka fartygens tonnage för att förbättra säkerheten, förutsatt att detta inte leder till en ökning av fiskekapaciteten. Detta undantag till de strikta inträdes/utträdesbestämmelserna för flottan är viktigt för mig.

9. Europeiska fiskefonden

Kommissionen har antagit ett förslag om en ny fond, en europeisk fiskefond, som skall ersätta FFU (Fonden för fiskets utveckling). Från 2007–2013 kommer denna fond att medföra avsevärda förändringar i jämförelse med den gamla FFU. Vilken riktning anser du att dessa förändringar bör ta?

Europeiska fiskefonden, som har föreslagits av kommissionen, kommer att underlätta genomförandet av den reformerade GFP, samtidigt som den stödjer fiskesamhällena och hjälper dem att diversifiera sin ekonomiska bas.

I första hand förväntar jag mig att Europeiska fiskefonden skall bli ett verkligt verktyg som bidrar till uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, i första hand att garantera ett hållbart fiske (genom dess bestämmelser om bl.a. fleråriga förvaltnings- och katastrofåtgärder) och att stimulera utvecklingen i fiskesamhällena. Fonden kommer att erbjuda en högre ersättning för att minska fiskeansträngningen inom ramen för återhämtningsplaner. Detta innebär att gemenskapens bidrag i konvergensområdena och i de yttersta randområdena kan uppgå till så mycket som 85 procent och utanför konvergensområdena till 65 procent.

Stimuleringen av utvecklingen i fiskesamhällena, som för första gången infördes i förslaget om en europeisk fiskefond, är utformad för att bidra till att skapa sysselsättning i områden som är värst drabbade av minskade fångster och där det är ont om alternativa sysselsättningsmöjligheter. Den nya fonden ger även GFP ett mer socialt ansikte eftersom socioekonomiska åtgärder för första gånger kommer att utgöra en integrerad del av medlemsstaternas nationella program för att genomföra återhämtningsplaner eller katastrofåtgärder. Dessutom kan besättningen på fiskefartyg som fiskar enligt ett fiskepartnerskapsavtal i framtiden få ersättning om de förlorar sina jobb på grund av att avtalet inte förnyas. Finansiering kommer även att kanaliseras till utbildning av unga fiskare i miljövänliga fiskemetoder för att därmed ytterligare bidra till att skapa en hållbar och lönsam framtid för fiskenäringen.

Fonden kommer även att öka de finansiella incitamenten för mer miljövänliga åtgärder. Inom vattenbruket skulle detta ske genom finansiering av miljövänliga odlingsmetoder, såsom organisk fiskodling och åtgärder för skydd och stärkande av naturresurser. När det gäller havsfiske planerar kommissionen att införa incitament för att minska fiskets effekter på den marina miljön. Alla fartyg kommer att få bidrag för frivilliga åtgärder som leder till större selektivitet i fiskeredskap och fiskemetoder. Som en del av de nya mer miljövänliga åtgärderna för kustutveckling bör skyddet av marina kustmiljöer samt hjälp att återställa kustsamhällena och stöd till grön turism främjas.

Genom att samla allt EU-stöd till sektorn i en enda fond kommer avsevärda förenklingar att uppnås. De praktiska genomförandedetaljerna överläts åt medlemsstaterna, stödet till sektorn kanaliseras genom ett enda program per medlemsstat och proportionalitetsprincipen tillämpas för utvärderings-, kontroll- och rapporteringsändamål.

10. Samfinansiering

Hur skulle du göra för att uppmuntra medlemsstaterna att visa större ansvar genom att samfinansiera sådana åtgärder rörande fiske som föreslås av Europaparlamentet?

I enlighet med subsidiaritetsprincipen måste beslut som rör FFU-samfinansiering fattas av varje enskild medlemsstat, men jag avser ändå att uppmuntra medlemsstaterna att bättre utnyttja allt FFU-stöd.

Precis som när det gäller andra fiskefrågor vill jag på nytt betona min avsikt att i största möjliga utsträckning uppmärksamma förslag från parlamentet.

För att undvika vissa svårigheter som tidigare uppstått kommer den framtida Europeiska fiskefonden att eftersträva att göra det obligatoriskt för medlemsstaterna att i genomförandet av sina återhämtningsplaner införa lämpliga socioekonomiska åtgärder till förmån för berörda samhällen. Medlemsstaterna kommer naturligtvis att besluta om exakt vilka åtgärder som måste vidtas för att uppfylla denna skyldighet.

11. Illegalt fiske

Vilka förslag kommer kommissionen att lägga fram för att bekämpa illegalt fiske och när kommer detta att ske?

Illegalt fiske innebär illojal konkurrens gentemot rättmätiga fiskare och äventyrar hela sektorns överlevnad på lång sikt. Det är viktigt att se till att vi undviker illojal konkurrens för gemenskapsflottan och att vi säkerställer lika villkor när det gäller efterlevnad av bevarandeåtgärder.

Även om det är medlemsstaterna som bär huvudansvaret för att bekämpa illegalt fiske kommer kommissionen att göra följande:

- Fortsätta att se till att medlemsstaterna uppfyller bestämmelserna i GFP. Detta kommer t.ex. att ske genom att påminna medlemsstaterna om att alla överträdelser av fiskebestämmelser som fartyg gör sig skyldiga till måste följas upp med rättsliga åtgärder oberoende av om fartyget i fråga för medlemsstatens flagg eller inte.
- Spela en ledande roll på internationell nivå tillsammans med regionala fiskeorganisationer och FAO. Inom ramen för FAO trycker kommissionen för närvarande på för ett hamnkontrollsystem som definierar en hamnstats rättigheter och skyldigheter vid landningar. Detta system bör sedan fungera som en modell för regionala fiskeorganisationer.

- Samordna genomförandet av relevanta bestämmelser i gemenskapslagstiftningen.

Det nya kontrollorganet kommer också att spela en viktig roll för att bekämpa illegalt fiske. Det kommer att bistå medlemsstaterna inte bara i gemenskapsvatten utan även i samband med fiskeavtal som ingåtts med tredje länder. Det bör också vara aktivt på öppet hav under internationella kontroll- och inspektionsordningar som man kommit överens om inom ramen för regionala fiskeorganisationer, såsom Organisationen för fisket i nordvästra Atlanten (NAFO) och Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC).

12. Östersjön

Överväger kommissionen några förslag för att förbättra miljöläget i Östersjön? Vad anser du om effekterna på sysselsättning och resurser av vindkraftsparker i Östersjön?

EU:s utvidgning innebär att alla kuststater runt Östersjön, med undantag för Ryssland, är EU-medlemsstater och tillämpningen av miljö- och fiskelagstiftning kommer att förbättra situationen i detta hav. Östersjön är ett av världens största ekosystem i bräckt vatten och ett av de mest sårbara med många identifierbara hot. Miljöns kvalitet är viktig för fisket och detta är särskilt relevant för Östersjön. Det finns naturligtvis många faktorer som påverkar miljöförhållandena och jag kommer att samarbeta aktivt med relevanta kommissionsledamöter och med berörda myndigheter i medlemsstaterna för att förbättra dessa förhållanden.

Kommissionen avser att diskutera konkreta förslag för den framtida marina miljön, vilket framgår av 2002 års meddelande ”Mot en strategi för att skydda och bevara den marina miljön”.

Europeiska unionen för en aktiv politik för förnybar energi och utbyggnaden av vindkraften är en viktig del av detta. Gemenskapen är för närvarande världsledande på detta område som sysselsätter mer än 72 000 människor. När man bygger till havs måste det göras överväganden i syfte att minska potentiella effekter på den marina miljön och enligt gemenskapslagstiftningen kan det också bli nödvändigt att genomföra miljökonsekvensbedömningar.

13. Övrigt

13.1 Avser du att låta undersöka effekterna av de marina däggjurens (valar, sälar) förtäring av fisk på fiskbestånden?

Den nya ramförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken (EG) nr 2371/2002 fastställer tydligt att gemenskapen skall sträva efter att gradvis genomföra ett synsätt i fiskeriförvaltningen som grundar sig på ekosystemen.

I framtiden kommer EU:s fiskeförvaltare att bli tvungna att ta hänsyn till hur olika delar av det marina ekosystemet sinsemellan påverkar varandra och inte bara till fiskets effekter på varje enskilt fiskbestånd. Detta omfattar den dödlighet som orsakas i bestånden av alla slags rovdjur, antingen det rör sig om havslevande däggdjur, sjöfåglar eller andra fiskarter. Alla dessa aspekter ingår i det ekosystemsgrundade synsätt som vi har åtagit oss att genomföra, även om det är en långsiktig process.

På kommissionens begäran har forskare redan givit utlåtanden om den relativa betydelse som faktorer såsom stora rovdjur, föroreningar, störningar av livsmiljöer, förändringar i djuphavsförhållandena eller klimatförändringar har för fiskbeståndens dynamik jämfört med fisket. Internationella havsforskningsrådet (CIEM) har emellertid bekräftat att fiskets effekter är den dominerande faktor som avgör tillståndet i de flesta fiskbestånd. Det måste också erinras om att medlemsstaterna om de så önskar har befogenhet att vidta åtgärder för att kontrollera bestånden av vissa havslevande däggdjur.

Det krävs dock mer forskning och mer detaljerade utlåtanden som bör bli tillgängliga i framtiden när resultaten av forskningsprojekt som finansierats genom det sjätte ramprogrammet för forskning (2003–2006) blir kända. Det bör vara en prioritering för det sjunde ramprogrammet (som börjar 2007) att förbättra den vetenskapliga grunden för ekosystembaserad förvaltning.

13.2 Hur avser du att utforma skyddet av fiskbestånden i Europeiska unionens fiskevatten och samtidigt kontrollera importen av fisk och skaldjur från tredje länder som underlåter att förvalta resurserna?

Det internationella samfundet måste samarbeta för att garantera nödvändigt bevarande och god förvaltning av fiskeresurserna.

Gemenskapen importerar fiskprodukter från i första hand tredje länder som tillämpar förvaltningsbestämmelser som bygger på de instrument som antagits av FAO med avseende på ansvarsfullt fiske och bekämpning av illegalt fiske. Gentemot länder som är kända för att avvisa internationellt samarbete och strunta i bevarande- och kontrollåtgärder kan gemenskapen tillämpa åtgärder för att begränsa handeln som överenskommit i relevanta multilaterala fora. I vissa fall kan det även vara nödvändigt att begränsa de landningar som görs av fartyg från tredje land för att uppnå bevarandemål. Sådana begränsningar måste alltid grunda sig på internationellt överenskomna regler.

I detta syfte förbjuder gemenskapen landningar och omlastning av fartyg som av regionala fiskeorganisationer, såsom Internationella kommissionen för bevarandet av tonfisk, pekats ut för att bedriva illegal, oanmäld och odeklarerad fiskeverksamhet. Gemenskapen förbjuder även import från länder som inte samarbetar med aktuell regional fiskeorganisation. Gemenskapen spelar en viktig roll i de regionala organisationerna för att utveckla och genomföra åtgärder för att bekämpa illegalt fiske.

Detta tillvägagångssätt tar tid. Därför är våra insatser i huvudsak koncentrerade på att förbättra befintliga instrument och åtgärder närhelst de måste tillämpas för att garantera bevarandet.

13.3(1) Hur avser du att bekämpa svartfisk, dvs. felaktigt deklarerad eller odeklarerad fisk, i synnerhet sådan fisk som fångas utanför fastställda kvoter?

Odeklarerade eller felaktigt deklarerade landningar utgör ett dubbelt hot för sektorns väl. För det första leder de sannolikt till att kvoter överdrivs och för det andra undergräver de insamlade uppgifters tillförlitlighet och därmed de vetenskapliga utlåtanden som bygger på dessa uppgifter.

Det råder ingen tvekan om att landningskontrollerna måste skärpas. Gemenskapens kontrollorgan för fiske kommer att spela en viktig roll för att garantera effektivare och mer systematiska kontroller på detta område. Jag anser också att vi måste göra vårt yttersta för att övertyga yrkesfiskarna om att sådan verksamhet snarast måste upphöra. Ett större engagemang från yrkesfiskarna i GFP-processen genom de förestående regionala rådgivande nämnderna bör uppmuntra dem att iaktta de bestämmelser som de har varit med om att utforma eftersom de bör vara angelägna om att se dem lyckas.

Som ni vet har det redan inletts överträdelseförfaranden avseende svart fiske mot tre medlemsstater. Jag kommer också att försöka se till att bristerna i tillämpningen åtgärdas.

Jag tror starkt på att medlemsstaterna bör tillämpa sanktioner som är tillräckligt kännbara för att hindra överträdelser. Jag avser att föreslå en förteckning över sanktioner som medlemsstaterna kan tillämpa i samband med allvarliga överträdelser.

13.3(2) Anser du det vara nödvändigt att införa krav på att alla fiskprodukter skall säljas på auktion?

Det råder ingen tvekan om att landningskontrollerna måste förbättras. Beslutet om skyldigheten att saluföra alla fiskprodukter genom offentliga auktioner måste fattas av medlemsstaterna eftersom det inte finns någon sådan skyldighet i gemenskapslagstiftningen. Detta verkar rimligt eftersom situationen när det gäller t.ex. fiske, geografi och seder skiljer sig avsevärt åt från en medlemsstat till en annan. Det skulle inte vara lämpligt med ett gemensamt synsätt på detta område.

Det är viktigt att medlemsstaterna garanterar en effektiv övervakning och kontroll av landningarna. Införandet av en elektronisk loggbok kommer att bidra till att situationen förbättras eftersom den kommer att förse berörda myndigheter med fångstrapporter i realtid. Vi måste göra vårt yttersta för att övertyga yrkesfiskarna om behovet av att fångsterna registreras korrekt. Som jag sa i mitt svar på föregående fråga kommer ett ökat engagemang från yrkesfiskarnas sida i GFP-processen genom de förestående regionala rådgivande nämnderna att utgöra ytterligare ett incitament för dem att iaktta de bestämmelser som de har varit med om att utforma eftersom de bör vara angelägna om att se dem lyckas.

13.4 Förutser du inrättandet av ett socialt avsnitt inom den gemensamma fiskeripolitiken för i första hand sjömännens socialförsäkringssystem och erkännandet av utbildningsbevis?

Som ni vet faller frågor som rör socialförsäkringar och pensioner inom medlemsstaterna exklusiva behörighetsområde. Sådana frågor är en del av deras ekonomiska system. Å ena sidan måste kommissionen garantera att det inte finns några olagliga statsstöd som skulle kunna snedvrída konkurrensen på den gemensamma marknaden. Å andra sidan är det på gemenskapsnivå möjligt att införa vissa kompletterande socioekonomiska åtgärder genom FFU eller dess efterträdare Europeiska fiskefonden för att mildra problem som är specifika för sektorn när så motiveras av särskilda omständigheter.

Utbildning och yrkesutbildning tillhör också medlemsstaternas behörigheter, även om FFU och inte minst Europeiska fiskefonden tillhandahåller vissa incitament. Jag känner inte till

svårigheterna med ömsesidigt erkännande av utbildningsbevis men jag är beredd att om nödvändigt ta tag i frågan, tillsammans med andra kollegor i kommissionen, på grundval av en detaljerad föredragning av ärendet.

13.5 Vad avser kommissionen att göra angående skarvproblemet?

Eftersom skarvar livnär sig på vild och odlad fisk hamnar de ofta på kollisionskurs med producenternas intressen.

Precis som alla vilda fåglar är skarven skyddad enligt fågeldirektivet. Skarvbeståndet, som ansågs vara i farozonen när direktivet antogs, har sedan dess ökat avsevärt. Tillståndet för skarven är nu tillfredsställande.

Forskning om utvecklingen av förbättrade metoder för att hantera de problem skarven orsakar för fisket har bedrivits på gemenskapsnivå och resultaten lades fram för medlemsstaterna tidigare i år.

Kommissionen kommer definitivt att fortsätta att diskutera situationen med medlemsstaterna, som på nytt bör uppmanas att vid behov utnyttja den befintliga möjligheten att avvika från förbudet att avsiktligt skjuta fåglar eller förstöra bon för att förhindra att skarvarna orsakar allvarliga problem för fisket.

Det finns emellertid ingen överenskommelse mellan medlemsstaterna om behovet av att utveckla ett internationellt samarbete för att hantera skarvbestånden.

14. Sjöfart

14.1 I vilken utsträckning kommer dina ansvarsområden att omfatta sjötransporten och sjösäkerheten? Omfattas de överhuvudtaget? Om din portfölj kommer att omfatta sjötransport och sjösäkerhet, kommer du då att arbeta för ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för transport och parlamentets transportutskott för att garantera att sjöfartspolitik är sammanhängande?

Ansvar för sjötransport och sjösäkerhet kommer att ligga hos kommissionsledamoten med ansvar för transporter. José Manuel Barroso har bitt mig att leda en ny arbetsgrupp för sjöfartspolitik med syftet att utveckla en grönbok och inleda ett brett samråd om unionens framtida sjöfartspolitik.

Mycket viktigt arbetet med anknytning till sjöfartsfrågor har genomförts eller håller på att genomföras av olika avdelningar inom kommissionen, såsom de med ansvar för miljö, transporter, energi, forskning, regionalpolitik, näringsliv m.fl. Det kommer att vara min uppgift att se till att vi genom arbetsgruppen för sjöfartspolitik kan bygga vidare på detta värdefulla arbete och integrera det i en solid, holistisk och sammanhängande politisk ram och jag ser fram emot att bedriva ett nära samarbete med de kommissionsledamöter som berörs.

Mitt ansvar kommer således att vara att leda arbetet i denna arbetsgrupp och att genomföra ett brett offentligt samråd med alla intressenter för att nå ett så brett samförstånd som möjligt om de

principer och medel som bör ligga till grund för Europeiska unionens framtida sjöfartspolitik. Inom denna givna ram är det klart att alla kommissionsledamöter skall bära hela ansvaret för den politik och de sektorer som de anförtrotts av den nominerade ordföranden. När det gäller sjöfarten måste gemenskapen även noggrant följa frågor med anknytning till havsrätten.

Mot bakgrund av ovanstående är jag naturligtvis beredd att samarbeta fullt ut med alla parlamentsutskott – utöver fiskeriutskottet – inbegripet transportutskottet, om detta utskott skulle anse det vara av värde.

14.2 Kommissionen planerar att offentliggöra en grönbok om sjöfartspolitiken som en del av sitt ansvar för fiskeri och sjöfart. I hur stor grad kan så olika politiska områden som vattenbruk, havsmiljöpolitik, marin vetenskap och marin forskning sammanföras till en samordnad sjöfartspolitik?

En av de stora utmaningarna i utvecklingen av en sjöfartspolitik kommer att vara att utveckla och använda nya styrformer för en politik som spänner över många olika sektorer. Alla länder som har utvecklat en sjöfartspolitik har medgett denna utmaning och försökt behandla den som en prioritering. Det kommer att vara av högsta prioritet även för EU:s arbetsgrupp för sjöfartspolitik.

Det kommer därför att ligga an på arbetsgruppen att genomföra ett brett samråd och att se till att i grönboken offentliggöra förslag om hur och i vilken utsträckning olika politikområden inom sjöfarten kan utvecklas till en övergripande samordnad sjöfartspolitik. Innan arbetsgruppen ens har satts samman skulle jag dock föredra att inte spekulera om resultaten av detta arbete.